

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 246/07
27.09.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milišaš, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Uprave carina 01/4 broj U/II-1090/06 od 30.08.2006. godine, u predmetu carina, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27.09.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Carinarnice Novi Sad broj U/I-1554/06 od 19. 07. 2006. godine, kojim rešenjem je odbijen kao neosnovan zahtev tužioca za oslobođenje od plaćanja carine i drugih uvoznih dažbina za robu prijavljenu za stavljanje u slobodan promet po JCI UV4 broj 3973 od 26. 05. 2006. godine CI Terminal Šid, sa razloga navedenih u obrazloženju rešenja prvostepenog organa.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac navodi da je rešenje prvostepenog organa doneto suprotno članu 193. stav 1. tačka 5. Carinskog Zakona i suprotno članu 5. Zakona o donacijama i humanitarnoj pomoći. Smatra da je primalac donacije i pomoći oslobođen plaćanja carine, drugih uvoznih dažbina i taksi, koje se plaćaju prilikom uvoza robe koja je predmet donacije i humanitarne pomoći. Takođe navodi da se prema članu 5. Zakona o donacijama oslobođenje odnosi na predmet donacije, bez utvrđivanja da li se predmet koristi za vršenje delatnosti. Dalje navodi da se prema članu 26. stav 1. tačka 1a) Zakona o porezu na dodatu vrednost PDV ne plaća na uvoz dobara, koje se uvoze na osnovu ugovora o donacijama, bez obzira šta je predmet uvoza. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ, u odgovoru na tužbu, ostaje pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja sa predlogom da Vrhovni sud Srbije tužbu tužioca odbije kao neosnovanu.

Po razmotrenju spisa predmeta, oceni navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je osporenim rešenjem pravilno odbio kao neosnovanu, žalbu tužioca izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa za koju odluku je tuženi organ dao razloge koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane u svemu prihvata i ovaj sud.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja se vidi da je tuženi organ osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca izjavljenu na rešenje prvostepenog organa kojim je odbijen kao neosnovan zahtev tužioca za oslobođenje od plaćanja carine i drugih uvoznih dažbina za robu prijavljenu za stavljanje u slobodan promet po JCI UV4 broj 3973 od 26. 05. 2006. godine CI Terminal Šid, sa obrazloženjem da nisu ispunjeni uslovi iz odredbi člana 5. i 6. Zakona o donacijama i humanitarnoj pomoći («Službeni list SRJ» br. 53/01 i 36/02), za oslobođenje od plaćanja carine i drugih uvoznih dažbina za predmetnu robu.

Ocenjujući zakonitost rešenja tuženog organa Vrhovni sud nalazi da je isto pravilno i na zakonu zasnovano. Ovo stoga, što je članom 6. stav 1. tačka 2. Zakona o donacijama i humanitarnoj pomoći («Službeni list SRJ» br. 53/01 i 36/02), propisano da je primalac donacije i humanitarne pomoći oslobođen plaćanja carine i drugih uvoznih dažbina kada uvozi robu koja će mu neposredno služiti za obavljanje delatnosti, a predmetna roba - nameštaj namenjen je za uređenje upravne zgrade "AA" pa i po oceni suda ne služi za neposredno obavljanje ___ delatnosti, odnosno opremanje ___ objekata. Tuženi organ je dao na zakonu zasnovane razloge o predmetnim činjenicama koje i ovaj sud prihvata, zbog čega nisu ispunjeni uslovi za oslobođenje od plaćanja carine i drugih uvoznih dažbina za spornu robu, u smislu čl. 5. i 6. Zakona o donacijama i humanitarnoj pomoći.

Sud je cenio navode tužbe i našao da su isti neosnovani jer u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, nije bilo povreda pravila postupka, pravilno je i potpuno utvrđeno činjenično stanje od značaja za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari i na isto je primenjen odgovarajući materijalno pravni propis.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je ocenio da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu

tužioca, pa je na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 27. 09. 2007. godine, U. 246/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Rajka Milijaš, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž